

КРАСА І ЗДОРОВ'Я

Венера з
Віллендорфа
(XX ст. до н. е.)

Ідеали краси і здоров'я

Ідеали краси змінювалися в історичному процесі. Венера Віллендорфа – найдавніша скульптура, яка втілює доісторичний ідеал жіночої краси: великі груди, стегна, округлий живіт.

Леохар. Аполлон
Бельведерський
(330—320 рр. до н. е.)

В епоху класичної Греції (V-IV ст. до н.е.) краса була предметом культу. Статуї бога Аполлона встановлювали в багатьох оселях, бо люди вірили, що це допоможе їхнім нащадкам перейняти його божественну вроду. Платон вважав, що кожна людина повинна мати три бажання: бути здоровою, красивою і розбагатіти чесним шляхом.

Еталони жіночої краси у різні часи

Венера Мілоська
(1485 р.)

о. Леонардо да Вінчі.
Мона Ліза
(1503 р.)

Ель Греко. Марія
Магдалина, яка кається
(1580 р.)

Рубенс. Ранковий
туалет Венери.
(1612—1615 рр.)

Ідеали краси залежали від історичних умов і допомагала людям пристосуватися до них. Наприклад, у голодні віки цінувалася повнота. Вона свідчила про здатність людини здобувати їжу й забезпечувати себе і своїх нащадків усім необхідним для виживання.

Акторка
Мерилін Монро
(1926 – 1962 рр.)

Акторка
Анджеліна Джолі
(1975 р.)

У наш час, струнка,
підтягнута статура
свідчить про
наявність
можливостей для
підтримання доброї
фізичної форми.
Адже відомо, що
надмірна вага
пов'язана з ризиком
багатьох
захворювань, від
яких люди хотіли би
уберегтися самі й
захистити своїх
дітей.

Мода і врода

Врода і мода – це різні речі. Врода – поняття естетичне, а мода – комерційне. Наприклад, нині є модними брюки із заниженою талією. Однак щойно більшість придбає такий фасон, попит на цей товар зменшиться, і модельєри, прибутки яких залежать від обсягів продажу, проголосять його застарілим і запропонують щось нове.

З кожним роком індустрія моди набирає обертів. Телебачення, реклама, шоу-бізнес пропагують образи ідеальних чоловіків та жінок і тисячі товарів і послуг, які начебто допомагають наблизитися до них.

Та чи варто гнатися за модою? По-перше, так ти завжди ризикуєш “на 5 хвилин спізнитися”. По-друге, який сенс надягати ультрамодну річ, якщо вона тобі не пасує? По-третє, гонитва за модою вимагає значних витрат. Це не лише кошти твоєї родини, якими можна було б розпорядитися з більшою користю. Це й природні ресурси, які витрачають на виробництво нових товарів й утилізацію того, що вийшло з моди.

Моделі, зірки кіно і шоу-бізнесу завдячують своєю відповідністю ідеалам моди цілій армії стилістів, візажистів, дизайнерів, дієтологів, масажистів, перукарів, гримерів, фотографів і художників, які удосконалюють готові фото на комп'ютері.

От і усміхаються з телеекранів, рекламних плакатів і обкладинок модних журналів неречно красиві люди. Часом здається, що вони трохи не натуральні. У цьому є частка правди, адже серед них чимало клієнтів пластичних хірургів.

Пластична хірургія

З історії пластичної хірургії

Почалося все в Індії. У давнину (600-700 років до н.е.) там відрізали полоненим носа. Винахідливі лікарі навчилися відновлювати їх. Для цього з центральної частини лоба відрізали шматок шкіри, розгортали його на 180° і пришивали туди, де раніше був ніс. Ніздрі випилювали з дерева.

Повторити таку операцію європейці зважилися лише у 1814 році. Коли хірург Джозеф Карпю з Лондона знав через 3 дні пов'язку з обличчя пацієнта, він вигукнув: “Господи, та це ж ніс!” Новий ніс мав натуральний вигляд, а рана на лобі пацієнта загоїлася через 3 місяці.

У 1898 році хірург Жак Жозеф зробив у Берліні першу операцію з виправлення форми носа. Він вкоротив ніс юнакові, який через свою ваду соромився виходити з дому.

Під час Першої світової війни було створено спеціалізовані центри, в яких хірурги лікували вогнепальні поранення обличчя. У період між двома світовими війнами в таких центрах розробили методики більшості сучасних пластичних операцій. Хірурги навчилися лікувати складні переломи, опіки, обмороження, ураження нервів. Згодом розвиток технологій уможливив створення революційних методик корекції вроджених вад і складних травм.

Небезпеки пластичної хірургії

Отже, головне завдання пластичної хірургії – виправлення вроджених вад і допомога потерпілим зі складними травмами. Однак наприкінці ХХ ст. послугами пластичної хірургії почали користуватися для омолодження й удосконалення зовнішності. Та будь-яка операція пов'язана з ризиком, особливо якщо її роблять під загальним наркозом.

Під час і після операції можливі ускладнення.

За офіційною статистикою, 9 із 10 операцій зі збільшення грудей завершилися розривом силіконових імплантатів протягом 10 років. На початку 90-х років ХХ ст. тисячі жінок повідомляли про такі розриви, інфекції та запалення сполучних тканин. Це мало наслідком банкрутство найбільшого у США виробника імплантів.

Якість імплантів згодом поліпшилася, максимальний термін до наступної операції, на який може розраховувати жінка, досі не перевищує 10-12 років. Та жодна клініка не гарантує, що імпланти не доведеться видаляти раніше. У будь-який час можуть виникнути ускладнення. Наприклад, груди почнуть обвисати не через 10, а вже через 3 роки. Кожна така операція нині коштує близько 3 тис. доларів.

Донателла Версаче

Не менше проблем пов'язано з операціями на обличчі. Перетягнута шкіра, провалені носи, перекачані губи – можливі наслідки для тих, хто відважиться сперечатися з природою. Відома російська телеведуча, яка постраждала від неякісної “ін’єкції краси”, зняла фільм про інших жертв естетичної хірургії. Ось, що вона говорить: “Ви не уявляєте, що можуть зробити неякісні препарати! Я спілкуюся з багатьма жінками, обличчя яких перекошені, вкриті жахливими буграми. Вони схожі на потвор, яких навіть у кунсткамері немає”.

Юля Волкова. Була така миленька дівчинка без віку, так ні ж, захотілося їй стати жінкою-вампи на пару десятків років старше, покалічивши свої цілком пристойні від природи губи і брови.

Джослин
Вільденштейн. Жінка-
кішка (принаймні,
вона так думає).
Нібито через бажання
завжди подобається
своєму чоловікові-
мільйонеру - великому
любителю кішок, за 12
років була зроблена
купа операцій, які
перетворили жінку на
монстра, після чого
(або через що) чоловік
її таки кинув.

Майкл Джексон.
Проблема почалася з того, що симпатичний чорношкірий юнак захотів стати білим - не давало йому спокою расову нерівність, але природу не обдуриш - і у нього почалася купа проблем із зовнішністю, з чим він безуспішно все життя і боровся, давно перетворившись на свою власну пародію, зроблену поганим майстром.

Міккі Рурк. Відомий не тільки як унікальний актор, але і професійний боксер. Саме це пристрасть стало причиною численних пластичних операцій на обличчі, які зробили з колишньої красунчика ... ну те, що вийшло. Сам він вважає, що винен некомпетентний хірург.

Ще в недалекому 1997 Донателла Версаче виглядала зовсім по-іншому, ніж зараз. Чи то роки нелегкої праці на благо залишеного братом у спадок модного будинку так підкосили дизайнерки, чи то численні пластичні операції і невгамовна любов до солярію.

Пірсинг і татуювання

Пірсинг – проколювання різних частин обличчя і тіла. На місці проколу може виникнути запалення, а коли захочеш зняти з себе “залізо”, то в місцях проколів нерідко з'являються рубці. У багатьох людей вони дуже помітні і не піддаються лікуванню.

Татуювання - введення у дермальний шар шкіри чорнила. Чому ж організм, який має здатність відторгнення всього чужого, не виводить чорнило? Це тому, що воно містить занадто великі часточки, з якими клітини імунної системи не можуть упоратись.

Кожен підліток, який має татуювання чи пірсинг, говорить, що робив їх у фахівця, стерильним інструментом. Однак і досі реєструють випадки зараження під час цієї процедури гепатитом С, та й ризику ВІЛ – інфікування не можна повністю уникнути.

Важливо пам'ятати, що татуювання залишиться з тобою на все життя. А вже через кілька років ти можеш змінити своє уявлення про красу. Позбутися ж татуювання набагато складніше, ніж зробити його.

Коштує ця процедура дуже дорого, тому що робиться в клініці й вважається операцією.